

Advent

Doba adventní je především časem očekávání a přípravy na setkání s Ježíšem Kristem, Božím Synem, jehož příchod slavíme o Vánocích. Obě dvě tato období – jak Advent, tak i Vánoce – se nesou ve znamení našeho skrytého přání zakusit Ježíšovu blízkost a obdržet to, co člověku nabízí. Ježíš, kterého Bůh poslal ze své nevýslovné lásky k nám jako Spasitele (srov. Jan 3,16-17), o sobě prohlásil, že přišel, abychom měli život a měli ho v hojnosti (srov. Jan 10,10). Advent a Vánoce jsou tedy časem, kdy se Ježíš sklání k nám jako Dárce života (Sk 3,15). Naše touha obdržet od něj vše potřebné pro náš život nás přivádí k zamyšlení nad významem života a jeho hodnotami. Nádheru, důležitost a smysl života opěvuje Matka Tereza ve své „Hymně života“:

Život je šance – využij ji
Život je krása – obdivuj ji
Život je blaženost – užívej ji
Život je sen – uskutečni ho
Život je výzva – přijmi ji
Život je povinnost – naplň ji
Život je hra – hrej ji
Život je bohatství – ochraňuj ho
Život je láska – potěš se s ní
Život je záhada – pronikni jí
Život je slib – splň ho
Život je smutek – překonej ho
Život je hymna – zpívej ji
Život je boj – přijmi ho
Život je štěstí – zasluj si ho
Život je život – žij ho.

Přeji nám všem, aby doba letošního Adventu a Vánoc byla pro nás časem, ve kterém zakusíme blízkost a dary Ježíše, Dárce života, a ve kterém dospějeme k hlubšímu poznání významu našeho vlastního života, který je nám jako nesmírná hodnota Bohem svěřen.

P. Petr Mareček

Úmysly modlitby živého růžence:

- Prosinec:** za ty, kteří se rozhodují účastnit se v Seminári Charismatické obnovy k prohloubení duchovního života
- Leden:** za požehnání pro děti i dospělé, kteří žijí v neúplných rodinách
- Únor:** za dospělé katechumeny, kteří se připravují ke křtu
- Březen:** za jáhna Martina Kohoutka, pro milost přípravy na přijetí svátosti kněžství

Roráty v Adventu pro děti i dospělé

Podle staré křesťanské tradice jsme loni zavedli ranní adventní mše svaté pro děti. Návštěvnost byla velmi povzbuzující – přicházelo kolem 35 dětí s rodiči nebo prarodiči. Protože nebyli všichni vždycky, celkem se zapojilo kolem 50 dětí. I letos začnou roráty od úterý 29. listopadu a budou každé úterý v 6.45 h. Pro děti bude po bohoslužbě připra-

vený čaj. Večerní mše nebude. Děti dostanou stromeček, na který si budou lepit hvězdičky. Stromeček odevzdají při mši svaté na Štědrý den. Děti dostanou po mši svaté ještě jedno překvapení. Lampy jsou k dostání ve farní knihovně. Pro dospělé budou roráty také, od soboty 3. prosince vždy v 6.45 hodin. Ejhle, Hospodin přijde!

Modlíte se u adventního věnce?

Věvec, zdobící naše stoly v adventu, není jen k dekoraci. Má být symbolem přicházejícího Krista, a kam jinam on může přicházet, než do našeho života. Proto je adventní věvec znamením, že Ježíš k nám může přicházet skrze naši modlitbu. Ať se budeme modlit sami, nebo s rodinou, ráno nebo večer.

Navrhuji několik modelů modlitby:

Na úvod může být Zpěv „Ejhle Hospodin přijde“ nebo modlitba „Anděl Páně“.

Následuje (několik možností)

I. Desátek růžence (někdo předřikává Zdrávasy)

II. Děkování a prosby (každý řekne po jedné).

III. Boží slovo a četba z Průvodce Adventem
IV. Četba z dětské bible, díky a prosby.

Zpěvy a modlitby si najdete v kancionálu nebo jiné modlitební knize.

Přeji vám radost z prožitých chvil v modlitbě u adventního věnce.

o. Milan, farář

Svatý křest a „křest“ cédéčka

Jaký význam má svatý křest? Jak se liší od křtu cédéčka, nové knihy nebo jiných věcí? Co se vyžaduje před udělením svátosti křtu? V roce 2013 si připomeneme 1150. výročí příchodu slovanských apoštolů svatých Konstantina-Cyryla a Metoděje na Velkou Moravu. K tomuto jubileu probíhá v katolické církvi tříletá tematická příprava. V letošním roce jsme se věnovali svátosti křtu, který při své misii tito bratři udělovali.

Jak jsem zmínil v úvodu, dnes se „křtí“ ledasco, protože pojem křtu je spojený se slavnostním uvedením nějaké nové věci. Jistě, svatý křest, který uděluje kněz, je také uvedením člověka, ať dospělého nebo dítěte, do něčeho nového, do života s Bohem a do společenství křesťanů, neboli církve. Bůh zde nabízí člověku sám sebe a chce jej obdarovat tím, co si sami ani nemůžeme představit, pokud nevstoupíme do vztahu s ním. Proto křest vyžaduje víru. U dospělého člověka trvá příprava ke křtu delší dobu, aby mohl poznat a uvěřit v slova Ježíše

Krista a naučil se podle nich prakticky žít. V této době má také najít své místo mezi věřícími ve farnosti. U křtu dítěte se vyžaduje víra rodičů, která se má projevat například tím, že se modlí a účastní se v neděli bohoslužby. Jako ručitel má být opět věřící, biřmovaný kmotr, který je spolu s rodiči vzorem v prožívání víry. Rodiče a kmotr se ve svém svědomí před Bohem zavazují, že tuto víru a její konkrétní prožívání předají svému dítěti a že je ve víře vychovají. Ale co v případě, když sami jsou jen pokřtěni a některé svátosti ještě nepřijali (svaté přijímání, svátost manželství, biřmování) nebo se neúčastní nedělní bohoslužby? Co kdo nemá, to nemůže dát. Pro dospělé, kterým se uvedení do víry, modlitby a bohoslužby nedostalo, i pro ty, kteří se rozhodli připravit se na křest, nabízíme příležitost účastnit se Kurzu víry. Probíhá každou druhou neděli večer v 19 hodin na faře. Část žadajících o křest si stěžuje, jaká byla těžká doba a že bylo zakázáno náboženství ve škole. Není to

zcela pravda, teror zvláště ze zaměstnání a od feditelů škol byl, avšak do náboženství chodilo např. v 80. letech kolem 70 dětí. A pokud dnes pronásledování není, musíme se ptát, proč zájem o poznání víry je tak slabý, a co pro svou víru můžeme udělat.

Je dobrým znamením, že neklesá zájem o křest dětí, avšak ptejme se sami sebe po důvodech žádosti o křest. Kromě „dobrého

zvyku“ v rodině by neměla chybět i touha po tom, co Bůh ve svátosti křtu skutečně daruje: přijetí člověka za své „dítě“ a navázání celoživotního vztahu se svým Stvořitelem, milost Kristovu spojenou s odpuštěním hříchů, provázení po celý život skrze modlitbu a Boží slovo a ve smrti dar věčného života.

(ze Slavkovského zpravodaje)

P. Mgr. Milan Vavro, farář

Přijetí biřmování pro dospělé, staré a nemohoucí

V roce 2012 vyhláší otec biskup možnost přijetí svátosti biřmování pro všechny, kteří dosud tuto svátost nepřijali.

Ve svém pastýřském listu napsal: „Jestliže je letošní rok v rámci přípravy na blížící se cyrilometodějské výročí věnovaný svátosti křtu, chci vás už nyní získat pro přijetí svátosti biřmování, již bude v rámci přípravy na cyrilometodějské jubileum věnován rok 2012. Obracím se především na vás, sestry a bratři, kteří jste tuto svátost z různých důvodů ještě nepřijali – buď pro vyšší věk, zdravotní problémy, nebo jste nenašli odvahu připravovat se spolu s vašimi dětmi, vnoučaty a pravnoučaty, nebo zkrátka nebyla příležitost. Na příčinách nyní nezáleží. V průběhu příštího roku, nejlépe kolem slavnosti Seslání Ducha Svatého, budete moci tuto svátost přijmout všichni, kteří se pro to svobodně rozhodnete. Překážkou by neměl být zdravotní stav, upoutání na lůžko ani cokoliv vnějšího.

Slyšeli jsme výzvu proroka: „Hleďte Hospodina, když je možné jej najít, vzývejte ho, když je blízko,“ platí to v plné míře i o svátosti biřmování, kterou by měl přijmout každý pokřtěný, který ji doposud nepřijal. Nepohrdejte darem, kterým vás chce obdarovat Bůh!

Nebojte se přijmout svátost, která je označována jako svátost křesťanské dospělosti. V ní obdržíte – stejně jako dělník poslední hodiny – víc, než si zasloužíte a díky ní objevíte, že Pán vinice je neuvěřitelně štědrý. Modlím se za vás a žehnám vám. *Váš biskup Vojtěch*

Varianty přijetí a přípravy na biřmování:

- 1. Biřmování pro mládež** bude ohlášeno později.
- 2. Dospělí**, kteří se necítí být mládeží a dospělí středního věku se mohou účastnit přípravy na biřmování s přípravou na 1. sv. přijímání. Přípravy probíhají v neděli večer 1x za dva týdny (4. prosince v 19.00 na faře).
- 3. Senioři** budou mít zkrácenou přípravu (hlásit se do 15. února 2012).
- 4. Nemohoucí, staří nemocní** – mohou je přihlásit příbuzní (do 15. února 2012), příprava jen v krátkém setkání s knězem.

Prosím, povzbudte své blízké o této nabídce, aby se ničeho nebáli (např. nikdo je nebude zkoušet, nemusí si kupovat nové šaty, ani kmotři drahé dárky atd.). Biřmování bude uděleno ve Slavkově v kostele.

o. Milan Vavro, farář

Seminář Charismatické obnovy aneb Jak prožít rok biřmování

V průběhu zimy (pravděpodobně po Novém roce) budou mít všichni farnici, kteří touží po prohloubení svého duchovního života, možnost zúčastnit se semináře Charismatické obnovy, který povedou farnici z Dolních Bojanovic u Hodonína spolu se svým knězem P. Petrem Karasem.

Seminář probíhá v rámci deseti dvouhodin-

ových večerních setkání o víkendu. Celý program má vést k hlubšímu vztahu k Duchu svatému a ke společenství církve a také k větší schopnosti čerpat Boží dary z Písma svatého. Všichni zájemci se mohou hlásit a informovat u faráře o. Milana do 31. prosince 2011; v rámci semináře bude také úvodní informativní setkání. *o. Milan Vavro, farář*

Posvěcení kostela sv. Antonína v Němčanech

V sobotu 29. října, v den památky mučednice a rodačky z Brna, blahoslavené Marie Restituty Kafkové, posvětil otec biskup Vojtěch Cikrle nový oltář a kostel sv. Antonína. Stalo se tak po ukončení generální opravy kostela a pořízení definitivní liturgické úpravy podle směrnic II. vatikánského koncilu. K posvěcení se požaduje, aby oltář byl pevně spojený s kostelem a měl kamennou desku. Posvěcením se tak stává kostel místem slavení eucharistické bohoslužby – mše svaté, ke které se schází místní Boží lid.

Otec biskup přijel do Němčan s jáhnem Josefem Múčkou a připravil se v domě rodiny Svobodových. Odtud vyšel v 17 hodin v průvodu ministrantů a kněží, faráře Milana Vavra, farního vikáře Petra Marečka a tasovského faráře Pavla Kryla, který vedl architektonickou stránku úprav liturgického prostoru. Po přivítání biskupa farářem následovalo požehnání vody a pokropení stěn kostela, oltáře a ambonu. Biskup také pokropil shromážděné věřící, kteří tvoří duchovní chrám, na znamení pokání a na připomínku křtu. Následovala bohoslužba slova, četli Marie Andrlová a Jan Formánek. V homilii otec biskup zdůraznil, že kostely jsou potřebné, ale my máme mít chrám ve svém srdci. Svěcení kostela je především prosbou za posvěcení Božího lidu.

Chrám je viditelným znamením církve putující na zemi i obrazem církve přebývající v nebi. Proto následovaly litanie, ve kterých se spojujeme ve společné prosbě k Bohu a prosíme o pomoc Pannu Marii i ostatní naše nebeské přátele.

Podle starého římského zvyku se do oltáře vkládaly ostatky mučedníků, aby se tak znázornilo, že oběť svatých má svůj původ a sílu v oběti Ježíše Krista. Do našeho nového oltáře byly vloženy ostatky sv. Liberata, sv. Constantia a sv. Victoria a otvor byl zazděn. Kromě ostatků je v oltáři zpráva o kostele a opravách s datem posvěcení a jménem biskupa. Je tam také vložen malý kámen z Golgoty (Kalvárie) v Jeruzalémě, pro připomínku Ježíšovy oběti na kříži.

Slavení Eucharistie (mše svaté) je nejdůležitější a vlastně jediný nezbytný úkon, kterým je kostel a oltář posvěcen. Přesto však podle tradice církve přednáší biskup také konsekrační modlitbu; v ní se vyjadřuje úmysl navždy zasvětit kostel Bohu a vyprošuje se jeho požehnání.

Potom biskup oltář důkladně pomazal křížem, měl dokonce kolem pasu velkou zástěru. Pomazáním olejem křížem se oltář stává znamením Krista, který je „Pomazaným“ – vždyt' ho Otec pomazal Duchem Svatým a ustanovil ho za nejvyššího Velekněze, aby na oltáři svého těla přinesl svůj život jako oběť za spásu všech lidí. Pomazal také stěny kostela na 4 místech označených konsekračními kříži. Tím se znázorňuje, že kostel je celý a navždy zasvěcen křesťanské bohoslužbě.

Pálením kadidla na oltáři se naznačuje, že Kristova oběť vystupuje k Bohu jako příjemná vůně. Především se však okuřuje Boží lid, vždyt' právě on je živým chrámem a v něm se každý věřící stává duchovním oltářem.

Přikrytí oltáře plátny se vyjadřuje, že křesťanský oltář je místem eucharistické oběti a Pánovým stolem, kolem kterého se radostně scházejí všichni věřící, aby se posilili Božským pokrmem. Plátno na oltář položili manželé Hromkovi, svíce přinesli manželé Paterovi a kříž postavila Tereška Paterová.

Na závěr slavnosti poděkovali otci biskupovi manželé Svobodovi a kněžím o. Milanovi a o. Pavlovi manželé Jindřichovi. Při bohoslužbě zpíval Pěvecký sbor Gloria, na varhany doprovázela Olga Frydrychová. Večer pokračovalo setkání všech farníků v obecním sále, kde se mohl každý s otcem biskupem pozdravit. Na závěr je třeba poděkovat všem, kteří přispěli k opravě kostela a k uspořádání slavnosti svěcení.

Slavnost výročí posvěcení kostela, neboli „němčanské posvěcení“ se bude slavit vždy 29. října nebo v neděli bližší tomuto dni.

o. Milan Vavro, farář

Dějiny kostela sv. Antonína

V roce 1676 byla nákladem zdejšího usadlého Matěje Ruprechta zbudována kaple ve velikosti 5 x 5 metrů, jde o nynější prostor pod kůrem. Kaple byla rozšířena v roce 1731 po dnešní schodek před kněžištěm. V té době byla zřejmě postavena i věž. Později byl kostel rozšířen o presbytář (místo, kde je oltář) a v roce 1872 přistavěna na východní straně sakristie. V roce 1918 byla v západní části interiéru vložena kruchta s varhanami. V 60. letech 20. století bylo přistavěno schodiště na kůr a poslední přístavbou v roce 2008 byla zpovědní místnost u věže.

Poslední velká oprava proběhla za administrátora P. Františka Cahy kolem roku 1970. Nynější generální oprava kostela sv. Antonína probíhá již od roku 2008, kdy byl opraven interiér kostela včetně dlažby, elektroinstalace, ústředního plynového topení, výmaly, nových oken a vyzdění oltářů. Pod podlahou je štěrková vrstva s odvětrávacími kanálky kolem zdiva. Bylo zrestaurováno retabulum původního barokního oltáře se svatostánkem. Do kostela

byly pořízeny nové dubové lavice. V roce 2009 se pokračovalo vybudováním štěrkového zásypu kolem zdiva s okapovým chodníkem, opravami venkovní fasády a to hlavně věže, byla pořízena věžní žaluziová okna a nová okna v kostele. Na věž byla vyrobena a pozlacena nová báň a opraven kovaný kříž. Byly otlučeny zavlhlé omítky v soklové části zdiva. V roce 2010 byly provedeny sanační omítky lodí kostela bez nátěru a odvětrávací kanál. V sakristii byl pořízen nový dřevěný nábytek. V roce 2011 opravy omítek říms a nátěr fasády lodí barvou Keim, nové dveře a schodiště do sakristie. Tumby (podstavce) oltářů byly opatřeny imitací mramoru, vyroben nový ambon a opraven vnitřek svatostánku. Před svěcením byl oltář opatřen deskou z jurského mramoru. Má na rozích křížky a uprostřed otvor pro uložení ostatků svatých.

Opravy si vyžádaly v letech 2008–2011 na rekonstrukci interiéru, fasády a opravy věže částku 2 200 000 korun. Včetně varhan z roku 1998 je to 2 800 000 korun.

o. Milan Vavro, farář

Naše první setkání s otcem biskupem Vojtěchem

Zasíláme článek do Urbánku, trošku jsme vyzpovídaly naše holky v neděli večer. Píšeme slovy dětí, tak jak nám to vyprávěly.

Už týden dopředu nám mamka, babička a také pan farář vykládali, že do našeho kostelíčku přijde velká návštěva. V sobotu jsme se nastrojily a šly do kostela. Seděly jsme s mamkou úplně daleko vepředu. Kostel byl moc plnej lidí. A pak přišel otec

biskup a měl čepici jako Mikuláš. Ty čepice měl dvě a pořad si je měnil. Taky měl velkou hůl. Mně (Verunka) se líbilo, jak kropil kostel a všechny okolo. A mně (Maruška) se líbilo, jak otec biskup mazal ty kytičky na zdi. Dostaly jsme od otce biskupa křížek a požehnání. A ještě do dírek nastrkali, mamka říkala, že jsou to ostatky svatých. Pak je přilepili a celý to namazali olejem. A taky kostel celý zakouřili. Když byl konec, dostaly jsme pochvalu, že jsme vydržely nezlobit. Potom jsme šli všichni do sálu na koláček. Dostaly jsme ještě obrázek s požehnáním a taky se s námi otec biskup vyfotil. V sále bylo moc lidí a taky Simonka, Kačenka, Barborka, Kuba, Marek, Karolínka a my dvě.

Maruška a Verunka Kovařikovy (5 let)

Jak se vyrábí oltář do Hodějic

Farní rada se rozhodla k novému řešení liturgického prostoru kněžiště kostela sv. Bartoloměje v Hodějicích. Autorem návrhu nového kamenného oltáře, ambonu, svatostánku a sedadel pro kněze a ministranty je výtvarník, akademický malíř Milivoj Husák. Realizace se ujal sochař Milan

Kupkár z Tasovic u Znojma. V této době vytesává z pískovce oltář, ambon a nohu pod svatostánek. Před okny v presbytáři budou osazena umělecky ztvárněná skla s motivem tekoucí vody. Sbírkou v Hodějicích se zaměřují na toto dílo.

o. Milan Vavro, farář

Poděkování dárcům na opravu kaple sv. Urbana

Dominanta Slavkova, kaple sv. Urbana, znovu září na kopci nad Slavkovem. Práce na první etapě opravy byly zahájeny v sobotu 10. června a skončily za tři a půl měsíce, v sobotu 24. září. Dílo obsahuje: obnovu omítek a říms, statické zajištění věže, nátěr fasády, opravu klempířských prvků a nové opláštění věže, opravu kříže, nátěr kopulí, střechy, oken a žaluzií, okenní mříže a sítě. V rozpočtu došlo k navýšení také na instalaci nových hromosvodů. Zveřejňujeme celkovou cenu díla, seznam dárců, dotací a sbírek, díky kterým se mohla oprava uskutečit.

Dotace poskytl:

ORP Slavkov	290 000 Kč
Jihomoravský kraj	90 000 Kč
Město Slavkov u Brna	51 032 Kč

Finančními dary nad 5000 Kč přispěli:

Bedřich Maleček BM TYPO
Lucie Florianová
Ing. Ladislav Jedlička
PhDr. Dagmar Stryjová
Miroslav Štěrba Hodinářství
MUDr. Oldřich Pospíšil
Mária Šikutová
Milan Šimoník
Radoslav Lánský
Miroslav Synek

Celkem včetně
nejmenovaných dárců: 93 600 Kč

Sbírkou v kostele:	55 886 Kč
Chybí:	30 000 Kč
Celková cena díla:	611 000 Kč

Příští rok 2012 přijde na řadu interiéru. Tam jsou již osekány strávené a vlhké omítky. V čele kaple bude umístěna v oltáři fotokopie původní veduty se sv. Urbanem.

Na opravu kaple sv. Urbana můžete nadále přispět na účet Římskokatolické farnosti Slavkov u Brna, číslo 1561234389/0800, variabilní symbol 255. Na požádání vám vystavíme doklad o daru, který můžete zahrnout do snížení základu daně. Zřídíme „Pamětní desku dárců“ od výše daru 5000 Kč, která bude umístěna u vchodu uvnitř kaple.

Chci srdečně poděkovat Vám všem, kteří jste přispěli na opravu kaple. Bez Vaší pomoci by se dílo nemohlo uskutečnit v rozsahu celé první etapy. Obnova kaple ať přispěje k radosti nám všem, kteří ji navštívíme nebo kdykoliv ji letným pohledem třeba i z dálky zahlédneme.

Fotografie z oprav jsou na internetové adrese www.farnostslavkov.rajce.idnes.cz.

P. Milan Vavro, farář

70 let od úmrtí děkana Mons. Uhýrka

V sobotu 3. prosince 2011 uplyne 70 let od úmrtí slavkovského faráře a děkana, monsignora Václava Uhýrka.

- narodil se dne 24. září 1856 v Nechvalíně u Kyjova
- na kněze byl vysvěcen dne 10. června 1883 v Brně
- do Slavkova přišel z nedalekého Rousínovce, kde působil 3 roky
- slavnostní uvedení do úřadu se konalo 22. června 1894 ve farním kostele, kázal Antonín Cyril Stojan, farář z Dražovic a pozdější olomoucký arcibiskup
- jmenován arciknězem (pro děkany na Slavkovsku a Hodonínsku) a biskupským a konzistorním radou (poradní orgány bis-

- kupa a biskupského úřadu)
- ve Slavkově působil celých 47 let (1894 až 1941)
- za posledních 400 let se stal nejdéle působícím farářem ve slavkovské farnosti
- za jeho působení se maloval v r. 1924 kostel
- dne 14. 7. 1929 posvětil nově postavený chrám sv. Václava v Holubicích
- pro svůj vztah k zemědělství pečoval o farní hospodářství
- zemřel 3. prosince 1941 na slavkovské faře v pozeňnaném věku 85 let
- jeho hrobka se nachází na slavkovském hřbitově u zákristie kostela sv. Jana Křtitele *Zpracoval: P. Milan Vavro, farář*

Vzpomínka na P. Václava Uhýrka

„V mé duši květy zasedly, vděčnost a láska vroucí, kéž přání moje v dnešní den Bůh splní Všemohoucí.“

Tyto verše mě učila moje třídní učitelka, sestřička Cecilie, protože jsem byla žákyní první třídy klášterní školy. Blížil se den sv. Václava – 28. září – a já měla jít přát našemu tehdejšímu panu faráři a děkanovi Msgre. Václavu Uhýrkovi, který slavil svátek svého patrona. Byl také naším příbuzným a jméno Václav bylo v naší rodině velmi vážené.

Stála jsem před starým pánem, oblečeným v klerice a biretu na hlavě. Oči za skly brýlí bystré, ale vlídné, uši pozorně naslouchaly mému přání. Je to už tak dávno, ale některé momenty mi zůstaly v paměti.

Znala jsem ten farní pokoj, pracovnu pana děkana, z dřívějších návštěv se svým tatínkem. Chodovali jsme popřát k svátkům. A někdy jen tak na pozvání: „Přijďte.“ Návštěva se nikdy neprotahovala. Pan děkan kromě svého kněžského povolání měl rád půdu, rodnou zem, vedl hospodářství, k farnosti patřily pozemky. A tak při návštěvě jsem naslouchala hovoru o tom, co se kde urodilo, jaký byl výnos.

Stávalo se také, že pan děkan po vžitici v klášterní škole mě pověřil úkolem: „Řekni dědečkovi, ať za mnou přijde.“ Šli jsme tenkrát s tatínkovými rodiči.

A někdy znenadání přijela navečer bryčka s panem děkanem k nám domů. Kočí Frantík

byl spolehlivý. Pan děkan si prohlédl celé hospodářství a na besedu vlastně ani nebyl čas. Rok utíkal a strýček děkan začal churavět, ani na přání se už nemyslelo. Celý podzim bylo u nás tísnivo a já vše prožívala s rodiči a parodiči.

Přišel prosinec s tuhými mrazy a se sněhem. Jednoho večera seděla doma v kuchyni celá rodina. Najednou klepa klika u vrat, chvatné kroky v průjezdu, prudké otevření dveří a čeledín Frantík vyhrkl: „Děkan umírá.“ Dědeček Štěpán vzal na sebe kabát, měl jej připravený, protože poslední měsíc denně na faru chodíval. Odešel s Frantíkem, vrátil se asi za hodinu se slovy: „Je konec.“ Pohřbu se účastnilo snad celé město i okolí. Naše klášterní škola a všechny městské školy. Smuteční obřady v kostele, dlouhý průvod na hřbitov, procházelo se kaplí sv. Jana Křtitele a ke hrobu. Zástupy kněží v bílém. Zástupy lidí. A najednou jsem pocítila smutek.

Na závěr patří můj dík otci Milanu Vavrovi za obětavý úkol vzpomenout a oživit farnosti osobnost kněze, který tu před mnoha lety působil.

(P. Uhýrek působil ve Slavkově v letech 1894–1941 – pozn. redakce)

Marie Bednářová-Uhýrková

Shakespearovské divadelní dny

připravené členy farního ochotnického divadla Simsala Bim, proběhly ve dvou víkendech 24. a 25. 9. a 1. a 2. 10. Představení Zkrocení zlé ženy a Kupec benátský jsme mohli shlédnout ve farním pastoračním sále a nově také ve velkém sále kulturního domu Bonaparte.

Spokojený divák děkuje

S manželem jsme navštívili již několik představení farního divadla Simsala Bim a pokaždé jsme byli nadšeni. Nejinak tomu bylo i o Shakespearovských divadelních dnech. Vysoce oceňujeme výkony jednotlivých herců (velmi přesvědčivě působí např. Marek Kuchta, Magdalena Melicharová nebo Milan Hrazdík), citlivý výběr hudby, krásné kostýmy a propracované kulisy. V Shakespearových hrách bylo také kouzelné slyšet dnešní mládež hovořit dvorným jazykem dřívějších dob. Farnímu divadlu přejeme mnoho dalších úspěšných představení a všem, kteří pro nás těch několik povznášejících hodin v hledišti připravili, ze srdce děkujeme.

MDDr. Olga Frydrychová

Z ohlasů na webu:

V sobotu jsem měla možnost shlédnout představení Zkrocení zlé ženy. Jsem nadšená, moc se nám to líbilo. Chtěla bych všem, kdo se na zdárném průběhu představení podíleli, srdečně poděkovat. Zapomněla jsem na všechny starosti a opravdu jsem se hodně bavila. Všem vřele doporučuji!! J. S.

Byl jsem na sobotním představení Zkrocení zlé ženy a fráze „příjemný kulturní zážitek“ se bezpochyby naplnila. Simsala Bim zcela jistě začalo novou éru ochotnického divadla ve Slavkově. *Hynek*

Byl jsem ze zvědavosti na Zkrocení zlé ženy. Říkal jsem si, že v nejhorším to budou dvě hodiny nudy. Během několika minut mě ale herci vyvedli z omylu. Žádná nuda, ale naprosto nádherné divadlo s žádnými amatéry, ale naprostými profesionály. Alespoň mně se to tak jeví. Nebylo malých rolí, nebylo špatných herců. F.

Byla jsem už na několika představeních divadla Simsala Bim. Toto bylo poprvé v jiném sále než pastoračním... a nevěřila bych, jak moc to dělá... ještě mnohem působivější než obvykle!! Taky si pořád kladu otázku, jak je možné, že je v naší farnosti tolik talentovaných herců? ☺ *L. S.*

Honza a Zlatovláska

Na této pohádce jsme byli již podruhé. Jako vždy bylo plno a přední místa se zaplnila hned po otevření. A ti kdo přišli, nelitovali. Dozvěděli se, jak si chudý Honza zasloužil princeznu a že zlý kouzelník propadl peklu. Tak jak to bývá nejen v pohádkách – dobro vyhrává a zlo je poraženo. Pohádka byla úžasná od samého začátku až do úplného konce. Mimino (Ondra) se vlezl celý do kočárku a brečel jako skutečné mimino a všichni ostatní (to bychom museli vyjmenovat všechny herce) byli stejně tak dobří. Princezna, čerti... prostě všichni. Kdo tedy neviděl pohádku o Honzovi a Zlatovlásce, o hodně přišel. *Sisi a Zdenka Nováková*

P. Manjackal ve Slavkově

Neděle 9. 10. byla v naší farnosti evangelizačním dnem indického misionáře P. Jamese Manjackala. O uzdravení, naději i zklamání si můžete přečíst v následujících svědectvích.

Každý člověk bere nemoc jako velké trápení

Jenže někdy je ta nemoc opravdu cestou k Bohu. Je těžké se oprostít od toho, co nás trápí, co denně ovlivňuje náš život.

Každodenní strachování se o to, co se přihodí, jestli to člověk zvládne, co když...

A tím se nemoc vrůstá do naší mysli a nedokážeme už myslet na nic jiného, ráno v posteli, u práce, u oběda, při procházce, v kostele při mši, večer při modlitbě, před usnutím. Stále více se ohlašující příznaky nemoci trápí mysl čím dál víc. Věřící člověk se neustále obrací na Boha, věří a prosí. „Můj Bože, co to má znamenat? Kdy už to skončí? Skončí to? Proč se to nelepší? Proč mi nic a nikdo nepomáhá? Proč doktoři nepomáhají? Bože, důvěřuji Ti.“

Chtěla bych podat svědectví o své nemoci, která mě trápila téměř tři roky. Od začátku jsem se toužila uzdravit, hned jsem vyhledala lékaře, avšak nejdřív mi tvrdili, že mi nic není, že jsem v pořádku. Jenže projevy nemoci se hlásily čím dál častěji. Stále jsem chodila k lékařům, kteří mi stále dokola tvrdili, že mi nic není a doporučovali mi stále dražší preparáty jako doplňky životosprávy. Bylo mi čím dál hůř. Nikdo mi nevěřil. Vystřídala jsem několik lékařů, stále jsem to chtěla řešit. Po dvou letech trápení začala léčba, avšak přidávaly se vedlejší účinky léčby a další potíže, další nálezy. Nevěděli si se mnou rady. Byla jsem už opravdu zoufalá. Stále jsem prosila Pána, ať se toho ujme. Pak se o slovo přihlásily bolesti. Těžko pracovat, těžko být. Prosila jsem o modlitby kde koho a dávala sloužit mše svaté.

Čas plynul, trápení trvalo. V červnu 2011 jsem navštívila exercicie otce Jamese Manjackala v Koclířově. Již před tím jsem byla na jeho evangelizačních dnech a podporovala jeho misie i evangelizační činnost modlitbou. Při exerciciích nás otec učil velké úctě k Eucharistii, o tom, jak velký a úžasný okamžik to je, když jsme připraveni přijmout Tělo Kristovo. Během exercicií jsem měla možnost s otcem Jamesem hovořit. Řekla jsem mu o své nemoci. On mě přesvědčoval, že musím navštívit lékaře v Německu, že tam musím jet, že to tak nemohu nechat. Na konci rozhovoru se nade mnou pomodlil. Vložil mi ruce na hla-

vu. Slyšela jsem, jak prosí, jak nařká kvůli mně a volá Ducha svatého. V duchu jsem také v odevzdanosti prosila. Modlitba trvala chvilinku. S příjemným teplem na hlavě jsem odešla na chvíli do kaple. Prosila jsem Pána, aby se o mě postaral. Druhý den po Eucharistii při adoraci otec James říkal jména těch, které Pán uzdravoval. Řekl i moje a to dvakrát po sobě. Věděla jsem, že jsem to já. Jako by mi v tu chvíli probodli srdce. Zoufalství a bolest se z něho dostala ven. Věděla jsem, že mi Bůh dal šanci. Dal mi dar, když mu uvěřím a dar přijmu, uzdravím se. Svědčila jsem o svém uzdravení, uvěřila jsem. Kněz nemůže před nejsvětějším Ježíšem lhát! Od toho dne jsem vysadila všechny léky, nevezala jsem si už ani jediný. 90 procent všech mých potíží ihned zmizelo. Přetrvávající záchvěvy se snažily podrýt mou víru. Ale já jsem na to nedbala. Cítila jsem se výborně a stále se cítím. Po měsíci jsem navštívila lékařku a řekla jí, že léky už nechci brát, jestli by to se mnou zkusila bez nich, že se cítím uzdravená. Ona se na mě podivně dívala přemýšlejíc, zda to myslím vážně, nejdříve však chtěla udělat vyšetření. To potvrdilo, co jsem už věděla, že jsem naprosto zdravá, ale prý uvidíme, co to bez léků udělá... já už jsem to ale věděla ☺. Po pěti měsících jsem absolvovala další vyšetření a stále se stejným výsledkem!

Bůh mě skrze svého Ducha a díky Pánu

(Pokračování na straně 10)

(Pokračování ze strany 9)

Ježíši uzdravil. Chvála Tobě Ježíši! Dnešmu plna radosti děkuji a chválím ho, sotva ráno procitnu. Protože kdo ví, zda-li budu mít tu šanci i večer. Chci ho chválit až na věky. Chvála Tobě Pane!

Chci vás všechny povzbudit. Učme se odevzdávat své starosti Jemu a dál se kvůli nim netrápit. To je víra. On se postará. Každý den má svá trápení. Každý je máme. Jak ale říká Jan Pavel II.: „Neexistuje zlo, ze kterého by Bůh nemohl vyvodit ještě větší dobro. Neexistuje utrpení, ze kterého by nedokázal vytvořit cestu k sobě...“.

Chci poděkovat všem mým „modlitebníkům“ za všechny modlitby a podporu, zvláště kamarádkám Janě a Kláře. Nejvíce však dlužím Pánu. Chvála Nejsvětější Trojici!
Katka

Uzdravování je velké téma

Možná se dá bez nadsázky říct, že ho potřebujeme neustále. Když ne tělesně, tak duchovní určitě.

Setkání s otcem Jamesem Manjackalem bylo velmi povzbuzující. Neměla jsem žádné pochybnosti o tom, v čím jménu tento člověk uzdravuje nemocné. Jsem přesvědčena o tom, že nehledá svou slávu, ale opravdu slouží Bohu.

Celý den byl krásným zážitkem společnosti. Zajímavé bylo pozorovat děti, které se vůbec nestyděly při písničkách projevovat radost i pohybem, zdviženýma rukama. Tohle my dospělí už moc neumíme...

Setkání pro mě bylo výzvou ke chválení a oslavě Boha. Pochopila jsem, že Bůh možná hned nevyhlídí všechny mé tělesné neduhy, ale naučí mě s nimi žít. Mohu Bohu důvěřovat a mít ho ráda přesto, že všechno není tak, jak bych si já přála. A pořád si mohu říkat: „A proč by to jako nešlo?“ a věřit, že některé věci se mění pomalu milovými kroky...

L. K.

Mám mnohaleté zdravotní obtíže

Prakticky denně se s nimi potýkám při starosti o početnou rodinu. Na setkání do Slavkova s otcem Manjackalem jsme přijeli s manželem s tím, že člověk, pokud věří v moc Ducha svatého, by se neměl bránit... Je však pravda, že kdybychom věděli dopředu, že jde o akci Fatimského apoštolátu, asi bychom nešli... Svou radost neumím dávat najevo jako oni a připadá mi to někdy až fanatické. Uzdravena jsem nebyla, ale je pravda, že jsem po dlouhé době měla kvalitní spánek.

M. R.

Jak žít a čerpat z Božího slova?

Duchovní obnova pro ženy na toto téma proběhla v sobotu 22. 10. v Domě sv. Rodiny pod vedením otce Petra Karase. Zde jsou ohlasy některých účastnic.

Co mi dala dnešní obnova?

Předsevzetí brát Bibli častěji do svých rukou a čerpat sílu z četby Pisma svatého.
S. Šmídová

Děkujeme za tento pěkný den, který jsme mohli u vás strávit. Byly jsme překvapeny pěkným programem a pohostěním. Pán Bůh zaplať.

Sestřenice z Domašova a z Příbrami

Sestřičky díky za to, že jste nás pozvaly. Je mi u vás pokaždé moc hezky a domů dojezu rozzářená, říkají moje děti. Mám ráda duchovní obnovy u vás ve Slavkově. Opravdu se zde „duchovně obnovím.“ A odnesu si toho hodně do každodenního života. Na dnešní duchovní obnově jsem si dala předsevzetí, že si Bibli položím na noční stolek a pokusím se ji číst.
S.M.

Duchovní obnova je oázou klidu, kde si srovnám myšlenky. Děkuji Vám všem, kteří ji pro nás připravujete.

Přednášky byly srozumitelné pro všechny věkové kategorie. Díky. *Barča N.*

Úsměvem získáš víc než dlouhou řečí

Od září letošního roku funguje ve Slavkově Křesťanská mateřská škola Karolínka. O dětství, radosti a odpočinku jsme si „povídaly“ (e-mailovou) s její ředitelkou S. M. Josefou Jarošovou.

Mohla by jste nám na úvod lehce přiblížit vaše vlastní dětství?

S rodiči a se staršími bratry Petrem a Jirkou jsme bydleli ve čtvrtém patře paneláku přímo u kruhového objezdu v centru města. Nic záviděníhodného. Všechny volné dny jsme ale trávili buď na vesnici u prarodičů, kteří měli velké hospodářství nebo na zápasech. Taťka byl trenér házené a postupně nás bral do party. I já mám za sebou dvě sezony v chlapeckém oddíle a na svoje čtyři góly nikdy nezapomenu. Silnou vzpomínkou na mé dětství je vzájemné objetí mých rodičů, kterým jednoduše, beze slov řešili své rozpory. To je prožitek, který zůstává...

Chodila jste do mateřské školy? Příp. jak dlouho a kam?

Mateřskou školu jsem ve svém rodném městě Havlíčkově Brodě navštěvovala od tří let. Mám ji ve svých vzpomínkách spojenou s velkou zahradou ve strání plnou tajných zákoutí. Okolí školky nebylo právě vhodné na vycházky, a tak jsme většinu času venku trávili v této zahradě. Učitelky nám tam v teplých měsících dopřávaly „skotské stříky“ vodou z hadice a vzpomínám si také na zimní výpravy do sauny. Školka se jmenuje „Nad trati“, protože kolem ní uhánějí rychlíky na Prahu nebo na Brno, funguje dodnes a dvě děti, které ji navštěvují, jsou děti mých starších bratrů – neteř Karmenka a synovec Patrik.

Čím jste jako malá chtěla být?

Od první do třetí třídy ZŠ jsem měla výbornou učitelku, a proto jsem i já sama chtěla být učitelkou. Musela jsem mít dokonce ve svém pokoji fialové závěsy, protože takové paní učitelka ušila do naší třídy. Slova, která mi vepsala do památníku, mě provází dodnes: „*Úsměvem získáš víc, než dlouhou řečí. Nauč se smát, nauč se být veselá, je to umění.*“ A to je, myslím, ne právě lehký úkol pro každý nový den.

Do kolika let jste věřila, že vánoční dárky pod stromček nosí Ježíšek?

Byla jsem sice jako malá pokřtěná, ale ve víře jsem vychována nebyla. Asi proto jsem si

jméno Ježíška vysvětlila po svém a dlouhou dobu jsem měla za to, že dárky nosí ježeček na svých bodlinkách.

Co je podle vás na dětství pěkné a co naopak těžké?

Dětství je krásné v tom, že je v něm člověk schopný žít bezstarostně přítomným okamžikem a zároveň chce být stále větší a větší. Nese si v sobě touhu po růstu, po něčem, co ho překračuje. Těžké je to, když tuto přirozenou touhu, která v sobě skrývá i nadpřirozenou, nikdo nepotvrzuje a společně s dítětem o ni nepečuje.

KMŠ Karolínka – jak byste charakterizovala počátek její činnosti?

I když záměry se školkou postupně získávaly stále jasnější obrysy, impuls z radnice přišel nečekaně rychle. To, že se vše podařilo dotáhnout až k otevření, je důkazem Božích záměrů a viditelného požehnání. Orientovat se bez nějakých zvláštních příprav do systému školství nebylo, není a nebude jednoduché. Víme ale, že na to nejsme sami. Pro mě je Karolínka náš společný dar a úkol. Je „dítětem“, které bylo s láskou očekávané, opečovávané modlitbou a pomocí ze všech stran. Věřím, že se o něj Bůh i do budoucna postará, protože to, jak se staral doposud, je nepřehlédnutelné. A nakonec slova naší sestry Ann z Kanady, kterou už mnozí z vás poznali: „*Je to nový oheň, který vznikl z popela komunismu.*“ Vy starší jistě pochopíte.

Poslední dobou jste časově velmi vytížená, můžete se s námi podělit o svůj představu ideální dovolené?

Hlavně, aby nějaká byla. Pak mi stačí ticho, příroda, objevování nových neznámých míst, načerpání nových sil z modlitby a ze setkání s těmi, které mám ráda. Hřejivě je také vzpomínání na to, co jsme jako malí vyváděli. Mým snem je partička s volejbalisty, kterým nebudou vadit moje sukně... a bazén, který bych měla na chvíli jen pro sebe.

A na závěr – máte nějaké životní krédo?

Jedno už jsem prozradila a druhé, které si často připomínám, je přání na rozloučenou před nástupem do slavkovské komunity: *Raduj se z každé radosti, protože každá radost přichází od Boha. Raduj se z každé bolesti, protože každá bolest vede k Bohu.*

Za rozhovor děkuje Petra Šaňková

Nejen pro ten den

Tím dnem, mám na mysli 1. říjen, je Mezinárodní den seniorů. Proběhl jako každý jiný den, spíše bez slavnostního vytrubování a kytic, tak jako jiné v kalendáři připomínané a společností více či méně slavené dny. Vždyt náš život je jen vteřinou dějin. A přeče: život je dost dlouhý, když víš, jak ho prožít, život máme měřit skutky a ne časem. Čím déle žijeme, tím více poznáváme, že skutečné štěstí je spojeno s námahou a kázní, zatím co je velmi pohodlné žít život neuspokojený a nešťastný.

I přesto, co si o nás seniorech ostatní lidé často myslí, nejsme všichni stejní. Nepodobáme se jeden druhému a velmi se lišíme ve svých zkušenostech, zážitcích, postavení, materiální situaci, ale i tím, co máme rádi, co nás trápí. Jsme mladší i starší, majetnější i chudí, zdraví i nemocní, na pohled pěkní i ne tolik sympatičtí, trpěliví i netrpěliví, moudří i ne zase tak zkušený, hodní i ne vždy milí, upovídaní i velmi tiší. Jsme vlastně stejní ve své různosti jako lidé mladí a možná ještě trochu více, podle toho, jak se na nás podepsaly naše životní zkušenosti.

Nepropadejte panice, že nás bude postupně v naší společnosti přibývat. Raději si všichni společně promysleme, jak se podílet na udržitelném ekonomickém rozvoji, přeorientovat se na zdravý životní styl a kvalitní životní prostředí, což nám i vám prodlouží roky ve zdraví a zajišťují bezpečné investice pro financování penzí. Některé věci mohou být jednodušší, než se na první pohled zdá, pokud se na nich podílíme rukou společnou.

Stáří není nemoc, ale je pravda, že můžeme být někdy častěji nemocní. Je to logický důsledek toho, že lidské tělo je „na jedno použití“ a opotřebovává se. To ovšem nesnižuje hodnotu našeho života. Nemoc nás nesmí zbavovat lidskosti ani ve stáří. Zdraví nezískáváme v nemocni-

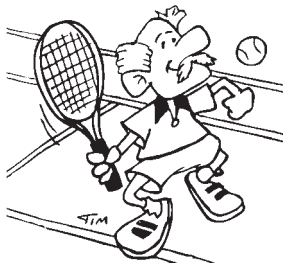
cích, u lékaře nebo pilulkou, ale zdravým životním stylem ve zdravém životním prostředí. Nepotřebujeme více lůžek v nemocnicích a v domovech pro seniory, budeme-li mít podporu v našem domácím prostředí s dostupnými sociálními i zdravotními službami a následnou péčí.

I když jsme v důchodu, pracujeme. Snažíme se být ještě užiteční v rodině i ostatním našim bližním. Baví nás se vzdělávat. Jen abychom měli kde a vzdělání bylo poskytováno takovým způsobem, aby nás to bavilo. Někdy se nám zdá, že máme mnohem méně času, než když jsme byli „opravdu“ zaměstnaní. A to je dobře – když pracujeme, nemáme čas stárnout nebo být v depresi či nemocní.

I když možná nemáme peněz tak zcela nazbyt, rádi si kupujeme a investujeme do hezkých věcí. Pociťujeme ale nedostatek zájmu okolí o naše potřeby a přání. Není kde koupit třeba seniorskou módu, obaly na výrobcích mají nečitelné písmo, police ve velkých obchodech jsou moc vysoko, tlačítka a písmena na elektronice (například na mobilních telefonech) jsou malá. Reklama na nás zapomíná nebo nám nabízí takové věci, které nelze považovat za doplněk aktivního životního stylu. Nechceme, aby pojem „služby pro seniory“ představoval jen pečovatelku nesoucí oběd.

Nemáme rádi, když se k nám chováte jako k dětem nebo křehkému porcelánu. Nepotřebujeme nevyžádanou vtíravou pozornost a ochranné postoje. Jsme schopni o svém osudu rozhodovat sami, chceme být vnímáni takoví, jací jsme – jako rovnocenní partneři. Chceme být aktivními členy společnosti, ne její přítěží. Dejte nám šanci, my ji využijeme! Nejen v kalendáři vyhrazený den seniorů, i když na mezinárodní úrovni.

*JUDr. Miloslav Honek,
osmdesátiletý senior*

KLAS: Beseda o Světových dnech mládeže

Na prvním poprázdninovém setkání KLASu dne 28. září se uskutečnila beseda seniorů s mládeží a promítání fotografií ze Světových dnů mládeže v Madridu. Svým zajímavým a poutavým vyprávěním nás vtáhli Magdalena Melicharová a Pavel Šujan mezi mládež celého světa, která prožívala

krásná setkání, přátelství, ale i krušné chvíle v horkém Madridu, v blízkosti Svatého otce Benedikta XVI. Děkujeme jim za ochotu a čas strávený s námi a věříme, že tento večer byl pro nás všechny vzájemným obohacením.

Marie Šujanová

Hudební vzpomínka na Jana Pavla II.

Na setkání KLASu jsme dne 10. října vzpomínaly na život blahoslaveného Jana Pavla II. poslechem slavného díla polského autora Piotra Rubika „Santo Subito“. Polské libreto, přeložené do slovenštiny, nám přiblížilo život od jeho dětství, studia, lásky k divadlu, přes dobu války, volbu povolání, až po zvolení papežem a jeho působení po celém světě jako papeže

lásky, pokoje, sjednocení a smíření. Hudba i zpěvy byly nádherné a zní nám v uších dodnes. Snad nejvíce nás nadchla bujará skladba „Divadlo, divadlo, divadlo se otevírá“, která nás svou výraznou melodií vtáhla do reje masek, a my jsme si na prknech farního divadla s chutí zatancovaly.

Marie Šujanová

Děti v kostele aneb Nechte maličkých přicházet ke mně

Tato příhoda se udála na jaře. Tak jako každou jinou neděli jsme šli na mši svatou. Byl krásný slunečný den, ve vzduchu vonělo jaro a já jsem měla ze sebe dobrý pocit, že jdeme tentokrát včas. Těšila jsem se, že bude hlídání při mši svaté jednodušší, protože jsem šla výjimečně jen s dcerou. Máme dvě malé děti, které se chovají jako typické děti, nevydrží dlouho v klidu, tak se je snažíme celou mši nějak zabavovat, aby příliš nezlobily. Někdy se to daří a jindy je to horší. O to víc mě na této bohoslužbě mrzelo, že jsem zase dostala vynadáno od staršího pána, že tam malá zlobí, jak je to tam hrozné, a že už toho má dost... Nikdy nemám slov, místo toho, abych mu jakkoliv odpověděla, zůstanu stát s otevřenou pusou a jeho nařčení mě velice mrzí. Kdo má děti, ví, jak složitě a stresující je vypravit je ráno, aby se přišlo do kostela včas, celou mši je tam hlídat a mírnit a pak přijde tohle. Musím podotknout, že právě tuhle mši svatou tam malá *pouze* chodila vzadu v kostele a to *jen* při zpěvu pašijí. Neplakala, nekřičela,

jen si tam chodila. Tak mě to zase vybízí k otázce, která se tady už nejednou řešila: „*Patří děti do kostela?*“ Kde jinde mají získat křesťanské vzory a vztah k Bohu? Celá situace mě vždy mrzí a zároveň rozzlobí, že mám už vážně chuť všeho nechat a do kostela ani raději nechodit. Paradox je, že když nebudeme do kostela chodit, je velká pravděpodobnost, že nám ti stejní lidé budou mít za zlé, že máme pokřtěné děti a do kostela je nevezmeme. Je to tedy začarovaný kruh, který je už potřeba nějakým způsobem vyřešit. Jinak budou na mši chodit jen starší lidé nebo vždy jen jeden z rodičů. Pochybuji totiž o tom, že se někomu chce nedělní den, kdy je rodina většinou jako jediný den z celého týdne spolu, rozdělit ještě na dvě bohoslužby.

A závěrem... přichází advent, blíží se Vánoce... kumulace dětí v kostele patrně lehce vzroste... Budme tolerantní, vždyť jsou to svátky Boha – jako Děťe. Co když i On byl ukřičený miminko nebo později uběhané batole?!
Jana Marková

Prohlídka chrámu Vzkříšení Páně

Dne 6. října t. r. 25 členů Klubu absolventů Univerzity třetího věku při Mendelově univerzitě v Brně v rámci svého programu navštívilo město Slavkov. S laskavým dovolením pana děkana M. Vavry využili v tomto mimořádném termínu i možnost prohlédnout si chrám Vzkříšení Páně. A i když to byli senioři, prošli celou trasu: věžní hodiny, zvony, obdivovali varhany. Ale hlavní část chrámu byla pro ně něčím úplně šokujícím. Obrovský prostor, oltář se sloupy a postavami andělů, křížová cesta, reliéfy, socha Panny Marie, bělost kostela

a celková atmosféra, to na všechny velice působilo.

Celou trasu hosty provázela paní Jana Lstibůrková, informovala a odpovídala na otázky. I její zasluhou všichni odcházeli s pocitem, že poznali další památku, která v nich zanechala hluboký historický, umělecký a duchovní zážitek. Stačí si přečíst zápis ve farní kronice. Dnes již má všech 25 účastníků i DVD jako vzpomínku na náš kostel. Za všechny členy Klubu absolventů Univerzity třetího věku s díky a úctou

Eva Kubínková

„Tříkrálovka“ poprvé

Protože stejně jako každý rok proběhne začátkem příštího roku ve Slavkově Tříkrálová sbírka, přinášíme motivační čtení o farnosti, ve které tato sbírka proběhla v lednu 2011 vůbec poprvé...

Tímto městem byl Duchcov, město s 10 tis. obyvatel, nacházející se na severu naší vlasti nedaleko obce Jeníkov, „adoptované“ farností FATYM. (Pozn. FATYM je farní tým působící ve Vranově nad Dyjí a okolí).

Celá akce byla naplánována již o rok dříve, ale kvůli sněhové kalamitě neproběhla. V sobotu 8. 1. 2011 tedy vyjel ve 4.30 autobus ze Znojma a po cestě se po několika zastávkách zcela zaplnil lidmi ochotnými koledovat i v jiném než vlastním městě.

Protože se „na jihu“ ve FATYMu říká, že sever je drsnější, museli organizátoři počítat s různými variantami... Koledníci byli ve městě rozděleni po sektorech: od mariánského přes klášterní, ekumenický, unesco, bronx (romská čtvrť Duchcova), bonusov a „šou skupinku“ stojící před supermarktem. V každém sektoru byl hlavní vedoucí, tři podvedoucí a koledníci. Bylo nám doporučeno, ať se v těchto skupinách držíme většinou pospolu. Nikdo nevěděl, jaké reakce vyvolá v lidech obraz lidí, převlečených za krále. Místní jsou většinou nevěřící a hledající.

S obavami, strachem, nervozitou, ale přesto plní naděje, jsme se po udělení požehnání od P. Marka Dundy vydali do ulic tohoto velkého města. A nakonec... sbírka se vcelku vydařila. Byla to určitě promodlená akce, lidé byli vcelku přivětiví – určitě ne takoví, jaké je čekala velká většina nás koledníků. Našly se i výjimky, ale s Boží pomocí se nic vážného nestalo a dva přece jen trochu vážnější incidenty se vyřešily bez „obětí“.

Když jsme se po několika hodinách zase všichni setkali, byla ve tvářích koledníků znatelná radost, štěstí a dobrý pocit z této akce. Poté jsme se vydali na mši sv. do kostela v Jeníkově a po mši nás čekalo občerstvení v podobě výborného guláše a koláčů od místních farnic. Po cestě zpátky na Moravu se každý, kdo chtěl, mohl podělit o nějakou zajímavost, kterou prožil při sbírce. Byly to různé postřehy, vtipné a smutné zároven. Ale hlavně většina koledníků přislíbila účast na konání příští Tříkrálové sbírky. Velký dík patří především Pánu Bohu za pomoc a ochranu.

Pokud tento článek zaujal a chtěli byste přiložit „ruku k dílu“, sledujte průběžně web www.fatym.com, kde se dozvíte závčas o konání další sbírky nebo i o jiné činnosti FATYMu.

Petra Kučerová

Úsmev, ktorý tak málo stojí a veľmi poteší

Dva pohľady sa stretli a dva úsmevy. Trvalo to iba pár hodín, a tak nám bolo spolu dobre. Tu bola túha po niečom vyššom. Išlo o babičku v pokročilom veku, ktorá sa pripravovala na ťažkú operáciu. Bola na tej samej nemocničnej izbe, tak ako já. Vždy sa usmievala a dvíhala zopäté ruky k nebu a modlila sa Otče náš a Zdrávas Maria. Pripojila som sa i ja a to viackrát sa opakovalo. V Otče naši sa modlíme: Odpusť nám naše viny ako i my odpúšťame svojim vinníkom a k tomu dodala Zdrávas Maria, pros za nás hriešnych a povedala: „A to je všetko, čo viem.“ Keď sme sa takto modlili, opýtala som sa, či chodí k sviatostiam. „Nie.“ Nadviazali sme spolu rozhovor o čas-

nom a večnom živote. Nechodila ku sviatostiam, ale verila. V tom nedokončenom rozhovore bola odvezená na oddelenie chirurgické a tam sa pripravovala na operáciu. Ešte som sa s ňou stretla, pýtala som sa jej, jestli chce kňaza. Ona mi hovorí: „Desiatky rokov som nebola pri sviatosti smierenia“. Ale privolila a prišiel kňaz. Chvalme Pána za jeho milosrdnú a odpúšťajúcu lásku! Do konca života nás očekáva a dáva šancu a milosť i v poslednej chvíli, ktorý po ňom túžia. Ona už nie medzi nami, ale jej úsmev a zopäté ruky dvíhajúce sa k Bohu môžu nás povzbudit, že to sú tie hrivny, ktoré otvárajú bránu do neba.

S. M. Blanka

Advent – príprava na príchod Pána

Tuto prípravu a bdélosť lze, myslím, chápať jako novou šancu začít znovu a lépe zakoušet Boží blízkost. Vždyť známe, že Pán nepřišel povolát spravedlivé, ale hříšníky. Také lze říci, že není důležité stavět to, co stojí, ale to, co troskotá. A tak jsme byli povoláni každý z nás. Jsme vybízeni k usmíření se s lidmi, jež jsou nám z nějakého

důvodu vzdáleni. Vyžaduje to však naši aktivitu a ochotu mít otevřené a vnímavé srdce. I přes velký shon a zvládnutí požadavků, které jsou kladeny na každého z nás, je rozumné se zamyslet nad tím, co Pán vše nabízí a dává. Pak nebudeme tuto záležitost odkládat a budeme se těšit z Boží lásky, milosti a svatosti.

Iveta Kučerňáková

Vánoční modlitba

Drahý Pane,
v tomto čase dávání
a přijímání snadno
přehlédneme dary,
které nám dáváš Ty.
Děkujeme Ti za místo,
kde můžeme bydlet,
za oděv, jídlo a všechny
dobré věci, které nám
denně opatřuješ.
Děkujeme Ti za lidi,
které máme kolem sebe
a kteří nás milují.
Děkujeme Ti, že zůstáváš
s námi v nesnázích života
a táhneš nás blíž k sobě.

Děkujeme za pokoj,
který dáváš jedině Ty.
Pane, nejvíc děkujeme
za to, že ses narodil
pro naši záchranu.
Děkujeme také,
že naše budoucnost
je ve Tvých rukou.
Děkujeme Ti,
že jsi nadějí
Pro každého z nás.

Pohádky nejen pro děti

Blíží se rituál večera a děti přesně ví, co bude dál. Uklidit hračky, večerníček, vykoupát, medicíny, vyčistit zuby, modlitba a šup do postýlek. Písklata už leží v pelíšcích a čekají na svou oblíbenou čtenou pohádku. Den byl dlouhý, povinností mnoho a přede mnou je ještě dlouhý seznam, co bych měla ten večer stihnout. A tak mě napadne, že zazpívám místo pohádky písničku a půjdu škrtat úkoly ze svého seznamu. Nápad byl výborný, ale děti ho nepřijaly. Dívám se na své andělky s jiskrou v oku a nemám odvahu jim pohádku odepřít. Rychle vybírám knihu. Do ruky mi vklouzla osahaná, u nás oblíbená kniha: **Ulispírus od Tomáše Špidlíka**. Děti leží a dnes poslouchají pohádku o smrčku, který zpíval. Pohádka je poměrně krátká a dětem velice blízká svým obsahem. Vypráví o čtyřech smrčcích s vlastními osu-

dy. Drobtina hlítá každé slovo, následuje plno otázek... Společně ještě pohádku rozebereme a pak už se děti ponoří do svých peřinek a přemýšlejí o každém stromečku. Než se vrátím ke svému seznamu oblíbených večerních prací, taky musím přemýšlet o smrčcích a jejich životech a o hřejivém pocitu u srdce, že čtená pohádka byla dnes opravdu vydařená a že nejen zahřála srdce dětí, ale i srdce mé.

Zmíněná kniha obsahuje 15 pohádek. Její autor využil čtení rodičů dětem před spaním, aby promluvil ani ne tak k dětem, jako právě k nám. Pokud chcete udělat radost svým malým posluchačům i sobě a zažít pěkné večerní chvíle, nezapomeňte vzít do ruky tuto knihu výše jmenovaného spisovatele či spíše kazatele.

Monika Kudlová

Novinky ve farní knihovně

Světlo světa : Benedikt XVI.

Po úspěšných knihách rozhovorů Šil země (česky vyšlo jako *Křesťanství na přelomu tisíciletí*) a Bůh a svět vychází třetí kniha v této sérii, kde Joseph Ratzinger odpovídá poprvé jako papež. A to otevřeně, nevyhýbá se žádné otázce – způsobem, který je v církevních dějinách zcela ojedinělý.

Síla manželčiny modlitby: Stormie Omartianová

Žít v dnešní době v úžasném manželství se jeví mnohým z žen jako nedostižná vize. Jak málo v takové situaci věříme v sílu modlitby a Boží moc, potvrzuje hned v úvodu i sama autorka:

„Kdykolí mezi námi na začátku našeho manželství s Michaelem vyvstaly nějaké rozpory, modlitba určitě nebyla tím prvním, co mě napadlo. Ve skutečnosti to byla spíše jedna z posledních možností. Zkoušela jsem nejdříve jiné metody – hádání se, uprošování, ignorování, vyhýbání se, konfrontaci, dohadování se a samozřejmě také populární „tichou domácnost“ – to vše s méně než uspokojivými výsledky. Trvalo mi nějakou dobu, než jsem si uvědomila, že když začnu

s modlitbou, je možné se těmto nepřijemným postupům vyhnout.“

Odpustila jsem: Immaculée Ilibagiza se Stevem Erwinem

V knize „Odpustila jsem“ autorka líčí, jak se jí podařilo díky víře v milujícího Boha „povstat z popela“ osobní tragédie. Prošla svým zápasem o odpuštění vrahům a podle svých možností začala znovu vnášet lásku a naději do nenávisť zpusťosené země.

Chatrč: Wm. Paul Young

„Většina z nás se potýká se svým vlastním žalem, neuskutečněnými sny a zlomeným srdcem, každý z nás se vyrovnává se svou jedinečnou ztrátou, svou vlastní chatrčí.“

Krise jako šance: André Daigneault

Autor vnímá krizi středního věku z pohledu psychologického i duchovního. V nejhlubší rovině jde o krizi smyslu života, ale také o krizi identity, která nám umožňuje opustit nadměrné zaujetí prací a víc než dřív se zaměřit na vlastní bytí. Krize nás sice zbaví většiny jistot, ale donutí nás více nahlédnout do vlastního nitra, nalézt své pravé já a přerovnat si žebříček hodnot.

Srdce táty: Osvaldo Poli

Existuje typicky otcovský způsob výchovy? A pokud ano, je pro děti přínosem? Autor zastává názor, že i když otcové nejsou a nemohou být všichni stejní, přece jen existuje typicky mužský výchovný styl, a dokonce i spíše mužské úkoly ve výchově.

Jak s dětmi mluvit o sexu, manželství a rodičovství: Ilona Burdová

Kniha je kvalitní po všech stránkách, zpracovaná odborně i formálně velmi seriózně a na vysoké úrovni. Vhodná pro rodiče a pedagogy. *Připravila Jana Lstibůrková*

Adventní obnova pro děvčata od 12 let

Duchovní obnova „Radostné očekávání“ začíná v pátek 2. 12. v 18.00 a končí v sobotu 3. 12. v 17.00 ve Slavkově v Domě Sv. Rodiny, Malinovského 280. Obnovu vedou: P. Pavel lacina a Školské sestry. Co s sebou? Bibli, hudební nástroj (pokud hraješ), přezůvky, spacák, karimatku a dobrovolný příspěvek. Kontakt: tel. 544 423 241, e-mail ssnd@seznam.cz.

Nabídka výtvarných kurzů

probíhajících v Domě sv. Rodiny v prosinci

Nešitý patchwork

ve čtvrtek 1. 12. od 17.00 hod.

Výroba vánoční dekorace, bez použití jehly, z různých látek a polystyrenového základu. *Cena: 260,- Kč.*

Artyčoková technika

ve čtvrtek 8. 12. od 17.00 hod.

Tvoření vánočních dekorací ze stuh.

Cena: 240,- Kč.

Leptání skla

ve čtvrtek 15. 12. od 17.00 hod.

Leptání zvoleného motivu do skleněného svícnu, talíře či vázy.

Cena: 290,- Kč.

Na tyto kurzy se můžete přihlásit:

v obchůdku JeVa výtvarné potřeby, Legionářská 129, Bučovice na tel.: 774 309 110

e – mailem: kretinska.hana@seznam.cz

Veškerý materiál, káva, čaj a něco dobrého k tomu, zajištěno.

Těší se na Vás Hana Křetinská

Puzzle jako dárek

Puzzle betléma, katedrál, kostelů a papeže vydává Římskokatolická farnost Třebíč – město, vhodné i jako vánoční dárek. Foto a více informací na <http://www.volny.cz/trebicmartin/betlemy.htm> Objednávky na: trebicmartin@volny.cz

STROM – barvy života

časopis pro seniory, vychází v Olomoucké arcidiecézi. Najdete v něm zajímavé rozhovory, rubriky jako: aktivní stáří, umění a kultura, lidé a vztahy, krása kolem nás, zvířata s námi, prostřený stůl a mnoho dalšího. Možnost předplatného. Více informací:

www.casopisstrom.cz

Křesťanská seznamka Noemi

Milí přátelé, jsme Křesťanská seznamka Noemi. Naše služba pro křesťany hledající životního partnera funguje již téměř 10 let. Hledajícím nabízíme poštovní nebo internetovou registraci v seznamce a organizujeme též pobyty pro nezadané. Hledajícím, kteří

využívají našich služeb, posíláme také různé informace o možnostech hledání, o pobytech pro nezadané i další různé texty k aktuálním křesťanským tématům. Informace posíláme také do jednotlivých farností a křesťanských sborů (www.noemka.com).

Milé děti,
 vychází nový díl Urbánku a s ním i stránka pro děti. Připomínám, že soutěž trvá do konce roku 2011. Vaším úkolem je správně vyřešit daný rébus a odevzdat paní Lstibůrkové. Na vesnicích můžete odevzdávat v sakristii. A na konci budou vylosováni za každou kategorií tři výherci, kteří obdrží hodnotné ceny J. Zdůrazňuji, že k losování potřebujete mít vyřešené všechny dané rébusy, které naleznete v každém čísle Urbánku.

Kategorie 6–15 let

Přiřaďte názvy biblických úryvků a jména osobností do správného sloupce.

David a Goliáš
 Smrt Jana Křtitele
 Davidovy rady synovi
 Babylonské zajetí
 Dravé šelmy vládnou zemi
 Královna ze Sábý
 Noemi a Rút
 Sofoniáš
 O farizeovi a celníkovi
 Petrovo zapření
 Vzkříšení dcery Jairovy
 Ezdráš
 Obžaloba Štěpána
 Záchrana Lota
 Podobenství o marnotratném synovi

Starý zákon	Nový zákon

Kategorie pro děti 3–5 let

Vaším úkolem je nakreslit obrázek na téma Noemova archa.

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

Matěj Kryštof Pecháček z Slavkova
*2011, pokřtěn 11. 9. 2011

Tomáš Hlaváček z Královopol. Vážan
*2011, pokřtěn 11. 9. 2011

Ondřej Jachymiák z Slavkova
*2011, pokřtěn 11. 9. 2011

Silvie Jana Andratschke z Slavkova
*2010, pokřtěna 11. 9. 2011

Mikuláš Stojar z Slavkova
*2011, pokřtěn 11. 9. 2011

Maria Johana Kovářová z Heršpic
*2011, pokřtěna 9. 10. 2011

Jan Kohoutek z Hodějic
*2010, pokřtěn 6. 11. 2011

Šimon Kohoutek z Hodějic
*2010, pokřtěn 6. 11. 2011

Alena Marie Keprtová z Hodějic
*2000, pokřtěna 6. 11. 2011

Marian Keprt z Hodějic
*2002, pokřtěn 6. 11. 2011

Tereza Jakubcová z Slavkova
*2010, pokřtěna 6. 11. 2011

Eliška Nezbedová z Slavkova
*2010, pokřtěna 6. 11. 2011

Kateřina Markéta Stanislavová z Heršpic
*2011, pokřtěna 6. 11. 2011

Barbora Lajdová z Slavkova
*2011, pokřtěna 6. 11. 2011

Do svátosti manželství vstoupili:

**Pavel Vrána z Hodějic
a Lada Vránová z Hodějic**
oddáni: 10. 9. 2011

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

Marie Flachsová z Šlapanic
*1931, † 26. 7. 2011

Silvestr Rozkydal z Hodějic
*1935, † 30. 7. 2011

Josef Chumchál z Slavkova
*1939, † 8. 8. 2011

Jiří Ocásek z Němčan
*1942, † 13. 8. 2011

Věra Horáčková z Slavkova
*1929, † 28. 8. 2011

Marie Krpálková z Hrušek
*1931, † 31. 8. 2011

Aloisie Nováková z Slavkova
*1929, † 9. 9. 2011

Jindřiška Kachlíková z Slavkova
*1932, † 13. 9. 2011

Lubomír Formánek z Slavkova
*1936, † 17. 09. 2011

Marie Balážová z Němčan
*1950, † 15. 09. 2011

Karola Tesaříková z Slavkova
*1933, † 19. 9. 2011

Ladislav Zavadil z Slavkova
*1947, † 19. 9. 2011

Roman Stavěl z Slavkova
*1969, † 29. 9. 2011

František Kuda z Slavkova
*1942, † 3. 10. 2011

Zdenka Hanáková z Němčan
*1934, † 29. 9. 2011

Vladimír Šafařík z Zbýšova
*1928, † 6. 10. 2011

Marie Tylšarová z Opavy
*1935, † 2. 11. 2011

Pravidelné bohoslužby: neděle 8.30 a 18.00, úterý bohoslužba pro děti 18.00, čtvrtek 7.00, pátek pro mládež 18.00, sobota 7.30.

Roráty v adventu:

- **pro děti** v úterý v 6.45 h (od 29. 11.), večerní mše nebude.

- **pro dospělé** v sobotu v 6.45 (od 3. 12.)

Mše sv. v penzionu, čtvrtek 1. 12. v 8.00.

Zádušní mše sv. za padlé v bitvě u Slavkova, čtvrtek 1. 12. v 18.00 farní kostel.

Návštěvy nemocných, 1. a 2. 12.

Otevřený kostel, sobota 3. 12., možnost prohlídky 9.00 – 21.00.

Vzpomínka 70. let od úmrtí děkana Mons.

Uhýrka, neděle 4. 12. při mši sv. v 8,30, po mši modlitba u hrobu.

Mikulášská nadílka, neděle 4. 12. Slavkov po ranní mši sv.

Slavnost Neposkvrněného početí P. Marie, čtvrtek 8. 12. Slavkov mše sv. v 18.00, světelný průvod.

Vánoce 2011

Zpovědní dny:

Slavkov: farní kostel, pondělí 19. 12. a úterý 20. 12. vždy 17.00 - 19.00, zpovídá 6 kněží.

Zpověď pro děti: úterý 20. 12. od 16.00 do 17.00.

Heršpice: středa 14. 12. od 16.30 do 18.00 (P. Pacner).

Němčany: středa 21. 12. od 19.00 do 20.00 (P. Buchta, P. Mareček, P. Vavro).

Hodějice: pátek 23. 12. od 16.30 do 18.00 (P. Sovadina).

Betlémské světlo, 24. 12. po celý den v zádveřích kostela ve Slavkově (obce dle ohlášení).

Štědrovečerní mše sv. pro rodiny s dětmi, 24. 12. v 15.30, zpívá schola s hudebním doprovodem.

Půlnoční mše svaté: Slavkov 23.00 (zpívá Pěvecký sbor Gloria „Českou vánoční mší“ od Vojtěcha Říhovského), Hodějice 21.30, Heršpice 21.30, Nížkovice 22.00, Němčany 23.00.

Upozornění: všechny sváteční mše sv. ve Slavkově 25. 12., 26. 12. a 1. 1. budou v 9.30 h.

Narození Páně, 25. 12. mše sv. v **9.30**, zpívá PS Gloria. Večerní v 18.00 s lidovým zpěvem.

Svatého Štěpána, 26. 12. mše sv. v **9.30**, zpívá schola, večerní nebude.

Koledování dětí v kostele, 26. 12. v 15.30.

Prohlídka hodin a zvonů, 31. 12. kostel, 10.00 – 12.00 a 13.00 – 15.00.

Silvestrovská mše sv. na poděkování, 31. 12. v 16.00.

Nový rok, 1. 1. 2012, mše sv. **9.30** a večerní v 18.00.

Slavnost Zjevení Páně, pátek 6. 1. mše sv. s žehnutím vody, křidy a kadidla, Hodějice 17.00 a Slavkov 18.00.

Tříkrálová sbírka, sobota 7. 1.

Vánoční koncert – Tříkrálové koledování, cimbalová muzika „Hudci z Kyjova“, neděle 8. 1. kostel Slavkov v 16.00.

Sbírky o Vánocích v kostele budou na potřeby kostela.

NÁVŠTĚVY BETLÉMŮ ve farním kostele a u sester v klášteře na Zahradní ulici:

Štědrý den 24. 12. a Silvestr v době 14.00 - 15.30.

Narození Páně 25. 12., Sv. Štěpána 26. 12. a Nový rok 1. 1. 2010 v době 10.30 - 11.30 a 14.00 - 16.00

Další informace o programu farnosti najdete na www.farnostslavkov.cz

Úřední hodiny na faře: středa 9.30–12.00 a 15.30–16.30 pátek 9.30–12.00

Kontakt:

Tel.: 544 221 587, 604 280 160

rkf.slavkov@biskupstvi.cz www.farnostslavkov.cz

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XIV., číslo 3/2011. Vyšlo 27. listopadu 2011.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna.

Uzávěrka příštího čísla 13. února 2012.

Příspěvky – nejlépe zašlete mailem na adresu: petrasankova@seznam.cz nebo na faru

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice